

УДК 342.1
DOI 10.31732/2708-339X-2026-20-A5

ЗАПОБІГАННЯ АСИМЕТРИЧНИМ ЗАГРОЗАМ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ПРОЦЕСІВ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ

Гуменюк В.В.,

*заслужений юрист України, кандидат юридичних наук, міжнародний викладач, старший дослідник,
доцент кафедри теорії та історії держави і права
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»
м. Київ, вул. Табірна, 30–32, Україна, 03113
e-mail: HumeniukVV@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8562-4389>
Web of Science ResearcherID: GPK-5326-2022*

PREVENTION OF ASYMMETRIC THREATS TO NATIONAL SECURITY AS AN INTEGRAL COMPONENT OF STATE-BUILDING PROCESSES

Gumenyuk V.V.,

*Honored Lawyer of Ukraine, PhD in Law, International Lecturer,
Senior Researcher, Associate Professor of the
Department of Theory and History of State and Law
“KROK” University
Kyiv, Tabirna St., 30–32, Ukraine, 03113
e-mail: HumeniukVV@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8562-4389>
Web of Science ResearcherID: GPK-5326-2022*

Анотація. Стаття присвячена комплексному дослідженню національної та міжнародно-правової системи запобігання асиметричним загрозам як невід'ємної складової успішного державотворення та забезпечення інституційної стійкості держави. У роботі обґрунтовано, що в умовах сучасного гібридного протистояння та стрімкої ескалації транснаціональних викликів вітчизняна система безпеки еволюціонувала від переважно реактивної кримінально-правової моделі до багатовимірного проактивного інституційного механізму превенції.

У дослідженні проаналізовано базовий нормативний інструментарій, зокрема ключові закони України у сфері національної безпеки, протидії тероризму та механізми фінансового моніторингу тіньової економіки. Зазначено, що чинне законодавство формує чітку ієрархічну систему взаємодії державних органів. Особливу увагу приділено доктринальному осмисленню сучасної деструктивної діяльності, яка охоплює не лише традиційні кінетичні атаки, а й високотехнологічні диверсії, спроби застосування зброї масового ураження, радіологічний шаптаж, ідеологічне підбурювання та феномен державного тероризму з боку суверенних суб'єктів.

Обґрунтовано, що ефективне державотворення є об'єктивно неможливим без глибокої інтеграції глобальних і європейських безпекових стандартів. Здійснено системний огляд імплементації міжнародних договорів, зокрема фундаментальних конвенцій ООН та Ради Європи. Розкрито їх доктринальне та практичне значення, що полягає у деполітизації радикального насильства, превентивному руйнуванні транснаціонального фінансового забезпечення екстремізму шляхом обмеження інституту банківської таємниці, захисті критичної інфраструктури, а також імперативній криміналізації ранніх стадій формування загроз, зокрема публічного підбурювання, вербування та навчання.

Доведено, що синергія національного кримінального законодавства, стратегічних підзаконних актів і міжнародних правових імперативів дозволила Україні сформувати ефективну систему правового захисту. Такий комплексний захист здатен нейтралізувати гібридні деструктивні явища на всіх етапах їх розвитку. Зроблено висновок, що здатність правової системи держави своєчасно адаптуватися до новітніх викликів є фундаментальною умовою збереження національного суверенітету та безперервності процесів державотворення.

Ключові слова: асиметричні загрози, національна безпека, державний тероризм, тероризм, міжнародні стандарти безпеки, державотворення, інституційна стійкість, державно-правова основа, нормативно-правові акти.

Формул: 0, **рис.:** 0, **табл.:** 0, **бібл.:** 11.

Abstract. The article provides a comprehensive analysis of the national and international legal framework for preventing asymmetric threats as an integral component of effective state-building and ensuring institutional resilience. It is argued that, in the context of modern hybrid confrontation and the rapid escalation of transnational challenges, Ukraine's security system has evolved from a predominantly reactive criminal law model into a multidimensional, proactive institutional mechanism of prevention.

The study examines the core regulatory instruments, including key Ukrainian legislation in the fields of national security, counterterrorism, and financial monitoring of the shadow economy. It is emphasized that the current legal framework establishes a clear and hierarchical system of interaction among state authorities. Particular attention is devoted to the doctrinal interpretation of contemporary destructive activities, which encompass not only traditional kinetic attacks but also high-tech sabotage, attempts to use weapons of mass destruction, radiological coercion, ideological incitement, and the phenomenon of state terrorism perpetrated by sovereign actors.

The paper substantiates the thesis that effective state-building is objectively impossible without deep integration of global and European security standards. It also provides a systematic review of the implementation of international treaties, including key conventions of the United Nations and the Council of Europe. Their doctrinal and practical significance is demonstrated in terms of the depoliticization of radical violence, the disruption of transnational financial support for extremism through the limitation of banking secrecy, the protection of critical infrastructure, and the mandatory criminalization of early stages of threat formation, including public incitement, recruitment, and training.

The article concludes that the synergy of national criminal legislation, strategic regulatory acts, and international legal imperatives has enabled Ukraine to develop an effective system of legal protection. This comprehensive framework is capable of neutralizing hybrid destructive phenomena at all stages of their development. It is further argued that the ability of a state's legal system to adapt in a timely manner to emerging challenges constitutes a fundamental condition for preserving national sovereignty and ensuring the continuity of state-building processes.

Keywords: asymmetric threats, national security, state terrorism, terrorism, international security standards, state-building, institutional resilience, state legal framework, regulatory acts.

Formulas: 0, **fig.:** 0, **tabl.:** 0, **ref.:** 11.

Постановка проблеми. Невід'ємною складовою успішного державотворення є здатність національної правової системи своєчасно та адекватно реагувати на новітні виклики. В умовах сучасного гібридного протистояння екзистенційну загрозу стабільності державних інститутів України становлять асиметричні загрози – від класичної терористичної діяльності та її фінансового забезпечення до високо-технологічних диверсій і потенційного застосування зброї масового ураження.

Проблема полягає в тому, що транснаціональний і багатовимірний характер цих явищ істотно знижує ефективність виключно реактивних кримінально-правових заходів. Запобігання деструктивним проявам на всіх етапах їх розвитку вимагає переходу до проактивної інституційної моделі, що зумовлює нагальну наукову та практичну потребу у дослідженні механізмів глибокої інтеграції міжнародних

безпекових стандартів у національне законодавство.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема запобігання асиметричним загрозам у контексті державотворення перебуває у центрі уваги сучасної юридичної та безпекової науки. Теоретичні засади дослідження асиметричних загроз сформовано у працях вітчизняних учених, зокрема В. Горбуліна, В. Ліпкана, О. Литвиненка.

Водночас стрімка еволюція засобів гібридної війни у 2022–2026 роках зумовлює необхідність урахування сучасних наукових розвідок, зокрема Д. Дубова та О. Резнікової, які зосереджуються на проблематиці забезпечення інституційної стійкості держави.

Не вирішені раніше частини загальної проблеми. Попри ґрунтовність наукових напрацювань, питання комплексного поєднання міжнародно-правових

конвенцій та національних адміністративно-правових механізмів як цілісного інструментарію державотворення потребує подальшого наукового осмислення, що й зумовило вибір теми цього дослідження.

Метою дослідження є комплексний аналіз національної та міжнародно-правової системи запобігання асиметричним загрозам як ключового чинника забезпечення інституційної стійкості держави.

Відповідно до поставленої мети визначено такі основні завдання: розкрити доктринальне розуміння асиметричних загроз у контексті сучасного державотворення; здійснити критичний аналіз вітчизняного законодавчого інструментарію (законів України та підзаконних актів) щодо їх здатності нейтралізувати гібридні виклики; дослідити роль і механізми імплементації ключових міжнародних конвенцій ООН і Ради Європи у формуванні превентивної системи правового захисту держави.

Виклад основного матеріалу. Невід'ємною складовою ефективного державотворення є здатність правової системи держави своєчасно та адекватно реагувати на новітні виклики у сфері національної безпеки. У сучасних умовах однією з ключових загроз стабільності державних інститутів є асиметричні загрози, зокрема терористична діяльність та її фінансування.

Ефективне запобігання цим явищам потребує глибокої інтеграції міжнародних стандартів у національне законодавство, а також належної координації діяльності державних органів.

Вітчизняна правова система сформувала комплексний нормативний інструментарій, спрямований на нейтралізацію асиметричних загроз. Чинне законодавство регламентує не лише організаційно-правові механізми протидії радикальному насильству, але й визначає структуру взаємодії державних інституцій, забезпечуючи таким чином безперервність і стійкість процесів державотворення.

Основоположним нормативно-правовим актом у зазначеній сфері є Закон

України «Про боротьбу з тероризмом», який з метою захисту особи, суспільства і держави від тероризму, а також виявлення та усунення причин і умов, що його зумовлюють, визначає правові й організаційні засади протидії цьому небезпечному явищу. Закон встановлює повноваження та обов'язки органів виконавчої влади, об'єднань громадян, організацій, посадових осіб і громадян, порядок координації їх діяльності, а також гарантії правового і соціального захисту осіб, які беруть участь у боротьбі з тероризмом. Водночас його положення не можуть бути використані як підстава для переслідування громадян, які, діючи в межах закону, захищають свої конституційні права і свободи [1].

Доктринальне розуміння тероризму як ключової асиметричної загрози зводиться до усвідомленої насильницької діяльності, що передбачає застосування фізичного примусу, залякування та посягання на життя і здоров'я громадян як інструменту впливу на процеси ухвалення державно-владних рішень [1].

У площині кримінального права реалізація таких загроз проявляється через вчинення суспільно небезпечних діянь (застосування зброї, вибухи, підпали), базова криміналізація яких передбачена статтею 258 Кримінального кодексу України. Водночас законодавець передбачає комплексний підхід до кваліфікації: у разі поєднання таких дій з іншими посяганнями на основі національної безпеки, життя державних діячів чи міжнародний правопорядок, відповідальність диференціюється із застосуванням суміжних норм, зокрема статей 112, 147, 258–260, 443, 444 Кримінального кодексу України [1].

В умовах сучасного державотворення особливу небезпеку становлять високотехнологічні та кібернетичні форми деструктивного втручання. Вони можуть проявлятися через використання зброї масового ураження, небезпечних речовин або засобів електромагнітного впливу з метою руйнування критичної інфраструктури. Наслідком таких дій є не лише заподіяння фізичної шкоди, а й цілеспрямоване створення умов для

техногенних катастроф, що спричиняє масштабні кризові явища та порушує функціонування державного апарату [1].

Законодавче трактування деструктивної діяльності адаптовано до реалій гібридного протистояння. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» визначає, що підриг національної безпеки може здійснюватися комплексно – через ідеологічні диверсії (зокрема пропаганду тоталітарних режимів), фінансово-економічне забезпечення незаконних формувань, а також створення інфраструктури для вербування, підготовки та логістичного забезпечення радикальних елементів. Така багатовимірність загроз зумовлює необхідність формування адекватних, комплексних механізмів державного реагування [1].

У міжнародно-правовому вимірі зазначені загрози класифікуються як транснаціональна екстремістська діяльність, що характеризується системним вчиненням суспільно небезпечних діянь глобального або регіонального масштабу мережевими акторами, які нерідко виступають проксі-структурами окремих держав. Інструментарій таких посягань охоплює широкий спектр – від насильства щодо цивільного населення до цілеспрямованого знищення комунікаційних і господарських об'єктів та застосування неконвенційних засобів ураження [1].

Найвищим рівнем ескалації досліджуваних загроз є феномен державного тероризму. У національному правовому дискурсі він розглядається як діяльність держави, яка інтегрує асиметричні методи у власну політику, поєднуючи відкриту збройну агресію із застосуванням регулярних військ із прихованими операціями через підконтрольні проксі-угруповання для здійснення транснаціональних актів насильства [1].

У контексті захисту процесів державотворення протидія асиметричним загрозам розглядається як комплексна функція держави, що реалізується через системний інституційний механізм. Такий механізм охоплює превенцію деструктивних проявів, їх своєчасне

виявлення, нейтралізацію та мінімізацію наслідків для національної безпеки й суспільних інститутів [1].

Ефективне державотворення неможливе без формування дієвих інституційних механізмів захисту. В Україні така правова архітектура не обмежується кримінальним законодавством, а включає також стратегічні нормативні акти, спрямовані на стримування асиметричних загроз. Визначальну роль відіграє Закон України «Про національну безпеку України», який закріплює фундаментальні принципи державної безпекової політики, гарантії захисту національної ідентичності та виступає системоутворювальним елементом механізму забезпечення національної безпеки. У цьому контексті він забезпечує чітке розмежування компетенцій суб'єктів владних повноважень, формує комплексний підхід до координації сил безпеки і оборони, а також утворює демократичний цивільний контроль як ключову ознаку стійкості правової держави [2].

Для нейтралізації тіньової економіки, що підживлює радикальне насильство, в Україні імплементовано Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення». Його концептуальне призначення полягає у формуванні ефективного правового механізму фінансового моніторингу та блокування економічних каналів, що забезпечують екстремістську діяльність. Таким чином, зазначений Закон спрямований на забезпечення економічної безпеки держави та захист законних інтересів суспільства від тіньових впливів [3].

Крім того, на рівні підзаконних актів функціонує чітка інституційна система реагування. Вона базується, зокрема, на Концепції боротьби з тероризмом в Україні, затвердженій Указом Президента України від 5 березня 2019 року № 53/2019, яка визначає стратегічні цілі, інституційні орієнтири та принципи оптимізації загальнодержавного механізму протидії асиметричним загрозам. Її положення ґрунтуються на системному аналізі сучасних

викликів національній безпеці та прогнозуванні їхнього впливу на процеси державотворення [4].

Важливим елементом цієї системи є також Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 року № 92. Цей акт конкретизує нормативні приписи, визначаючи порядок функціонування єдиного антикризового механізму, класифікує рівні терористичної загрози та встановлює процедури узгодженого реагування органів державної влади як на стадії превенції, так і під час ліквідації наслідків деструктивних проявів [5].

Усвідомлюючи глобальний характер асиметричних загроз, Україна інтегрувала механізми їх запобігання у цілісну нормативно-правову систему, що базується на конституційних засадах і кримінальному законодавстві та узгоджується з міжнародно-правовими зобов'язаннями держави. Визначальний вплив у цьому процесі мають ключові міжнародні договори, зокрема: Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом 1977 року [6]; Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом 1997 року [7]; Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму 1999 року [8]; Міжнародна конвенція про боротьбу з актами ядерного тероризму 2005 року [9]; Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму 2005 року [10]; Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму 2005 року [11].

Важливим етапом зміцнення інституційної спроможності України у протидії транснаціональним викликам стала ратифікація Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом 1977 року. Її доктринальне значення полягає у деполітизації радикального насильства, оскільки вона виключає можливість виправдання терористичних актів політичними мотивами. Це сприяє

формуванню єдиного європейського правового простору, заснованого на принципах невідворотності покарання та міжнародної правової співпраці [6].

На глобальному рівні захист державних і суспільних інститутів регламентується Міжнародною конвенцією про боротьбу з бомбовим тероризмом 1997 року, яка встановлює кримінальну відповідальність за вчинення атак на державні об'єкти, критичну інфраструктуру та публічні простори. Конвенція формує універсальну правову основу, що виключає виправдання таких дій політичними чи ідеологічними мотивами та забезпечує міжнародно-правовий захист систем життєзабезпечення держав [7].

Окремим напрямом міжнародно-правового регулювання є протидія фінансуванню тероризму. Цю функцію виконує Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму 1999 року, яка закріплює перехід від реактивних заходів до превентивного блокування фінансових ресурсів екстремізму. Вона передбачає формування міжнародних стандартів фінансового моніторингу та обмеження режиму банківської таємниці у відповідних кримінальних провадженнях [8].

Особливу загрозу становлять спроби використання зброї масового ураження. Відповіддю міжнародного співтовариства стала Міжнародна конвенція про боротьбу з актами ядерного тероризму 2005 року, яка встановлює кримінальну відповідальність за незаконне поводження з ядерними матеріалами, диверсії на ядерних об'єктах та акти радіологічного шантажу. Її імплементація спрямована на забезпечення глобальної та національної безпеки [9].

Зміщення акценту з реагування на превенцію закріплено у Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму 2005 року, яка передбачає криміналізацію ранніх стадій підготовки терористичних актів. Вона зобов'язує держави встановлювати відповідальність за публічне підбурювання до тероризму, вербування та навчання, що дозволяє нейтралізувати

загрози ще до їх реалізації [10].

Завершальним елементом європейської системи протидії є Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів та про фінансування тероризму 2005 року, яка інституціоналізує механізми фінансового моніторингу та діяльність підрозділів фінансової розвідки. Вона встановлює єдині стандарти виявлення, блокування та конфіскації незаконних активів, що використовуються для фінансування асиметричних загроз [11].

Висновки. Сутність викладеного зводиться до висновку, що успішне державотворення в умовах гібридних і транснаціональних викликів можливе лише за наявності багатовимірної правової системи. Вітчизняна модель

протидії асиметричним загрозам еволюціонувала від переважно реактивних кримінально-правових механізмів до проактивної інституційної системи.

Завдяки глибокій імплементації глобальних і європейських безпекових стандартів Україна сформувала комплексний правовий механізм, здатний нейтралізувати деструктивні явища на всіх стадіях їх розвитку – від ідеологічного підбурювання та фінансового забезпечення до безпосередніх актів насильства і радіологічних загроз.

Отже, здатність держави своєчасно інтегрувати міжнародні правові імперативи у національну систему антикризового реагування є ключовою умовою збереження її суверенітету, інституційної стійкості та безперервності процесів державотворення.

Література:

1. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» від 20 березня 2003 року № 638-IV. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text> (дата звернення: 15.04.2026).
2. Закон України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (дата звернення: 15.04.2026).
3. Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 6 грудня 2019 року № 361-IX. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text> (дата звернення: 15.04.2026).
4. Указ Президента України «Про Концепцію боротьби з тероризмом в Україні» від 5 березня 2019 року № 53/2019. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/53/2019#Text> (дата звернення: 15.04.2026).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 року № 92 «Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків». *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/92-2016-%D0%BF#Text> (дата звернення: 15.04.2026).
6. Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом від 27 січня 1977 року. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_331#Text (дата звернення: 15.04.2026).
7. Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом від 15 грудня 1997 року. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_374 (дата звернення: 15.04.2026).
8. Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму від 9 грудня 1999 року. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_518#Text (дата звернення: 15.04.2026).
9. Міжнародна конвенція про боротьбу з актами ядерного тероризму від 13 квітня 2005 року. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d68#Text (дата звернення: 15.04.2026).
10. Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму від 16 травня 2005 року. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_712#Text (дата звернення: 15.04.2026).
11. Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму від 16 травня 2005 року. *Офіційний вебсайт Верховної Ради України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_948#Text (дата звернення: 15.04.2026).

References:

1. Pro borotbu z teroryzmozom : Zakon Ukrainy vid 20 bereznia 2003 roku № 638-IV. *Ofitsiyniy vebsait*

Verkhovnoi Rady Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text> (data zvernennia: 15.04.2026).

2.Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 21 chervnia 2018 roku № 2469-VIII. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (data zvernennia: 15.04.2026).

3.Pro zapobihannia ta protydiu lehalizatsii (vidmyvanniu) dokhodiv, oderzhanykh zlochynnym shliakhom, finansuvanniu teroryzmu ta finansuvanniu rozpovsiudzhennia zbroi masovoho znyshchennia : Zakon Ukrainy vid 6 hrudnia 2019 roku № 361-IX. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text> (data zvernennia: 15.04.2026).

4.Pro Kontseptsiu borotby z teroryzmom v Ukraini : Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 5 bereznia 2019 roku № 53/2019. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/53/2019#Text> (data zvernennia: 15.04.2026).

5.Pro zatverdzhennia Polozhennia pro yedynu derzhavnu systemu zapobihannia, reahuvannia i prypynennia terorystychnykh aktiv ta minimizatsii yikh naslidkiv : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18 liutoho 2016 roku № 92. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/92-2016-%D0%BF#Text> (data zvernennia: 15.04.2026).

6.Yevropeiska konventsiiia pro borotbu z teroryzmom vid 27 sichnia 1977 roku. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_331#Text (data zvernennia: 15.04.2026).

7.Mizhnarodna konventsiiia pro borotbu z bombovym teroryzmom vid 15 hrudnia 1997 roku. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_374 (data zvernennia: 15.04.2026).

8.Mizhnarodna konventsiiia pro borotbu z finansuvanniam teroryzmu vid 9 hrudnia 1999 roku. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_518#Text (data zvernennia: 15.04.2026).

9.Mizhnarodna konventsiiia pro borotbu z aktamy yadernoho teroryzmu vid 13 kvitnia 2005 roku. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d68#Text (data zvernennia: 15.04.2026).

10.Konventsiiia Rady Yevropy pro zapobihannia teroryzmu vid 16 travnia 2005 roku. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_712#Text (data zvernennia: 15.04.2026).

11.Konventsiiia Rady Yevropy pro vidmyvannia, poshuk, aresht ta konfiskatsiiu dokhodiv, oderzhanykh zlochynnym shliakhom, ta pro finansuvannia teroryzmu vid 16 travnia 2005 roku. *Ofitsiinyi vebsait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_948#Text (data zvernennia: 15.04.2026).

Стаття надійшла до друку 17 квітня 2026 року